

13. jul. 1972

FAKTA

Dato:
13. jul. 1972

Sidetæl:
Notes 72 bd 2 s. 46-50

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 27 Jan dage har jeg
13-7-72
hver dag forsøgt at skrive
om de problemer der i den
sidste tid har været mest
ubehagelige: om perception-con-
-ception, hvad er kendet?
Ad Reinholdts dag ma - kun-
-sten som et begreb, o.s.v.
Nu forløj jeg har jeg ikke
kunnet løse problemerne, men
det har bragt klarhed over
dem således at trække sig
til at skrive dem ned
på maskine. at de for-
-Det viser sig at de for-
-skellige problemer har længe
fløet løs og har meget lidt
prognose end man tænker.
sig til at begynde med,
men som åbenbare sig net-
-op ved at man trækker
de at se dem "på afstand".

Når jeg bagefter læser i gen nem
hvad jeg har skrevet om det
lydeligt at jeg alt for hurtig
-hvis når jeg fra h.h. an eth.
anden patent lysning, som
på papiret ser meget be-
-særende ud, men som ved
nærbesigtning af gen nem tænker
ikke er særlig solide - ud-
-viser all for mange huller
J. etes, inden om at man
historiske og filosofiske kends-
-gerninger.
Jeg tror dog at det ville
være sundt at gøre sig til
en yone sådan med udsig-
mellem rum at forstå i ~~den~~
~~den~~ skrift at på skat
over sine tanker har også en
Disse skrive har også en
og klarende effekt på ens
kendskab til sig selv - dets
Skår det ~~at~~ klart for mig
nu at min ~~er~~ sundhedsop-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- men årene til bagevendte tale
om af alle mennesker en
kunstnere, og som jeg, sin
lid skær, i forhold til Alving
Nielsen udskiltningen "det gælder
at finde sig selv og sigt i
verdens ansigt" lige som mit
had forhold til kunstlivet
og kunstinspirationerne, og
at dette i virkeligheden er
mashede personlige kon-
-klusioner.

- Ad jeg vil med de nye kunst-
-ner kreden - udslette den
fuldstændig og jeg ser og
skær selv had og selv des hnt-
-tion og stæl i a min er-
-kendelse af min egen me-
g der jeg navn at had til
det jeg og falder som min
person, altså mit ego.
At jeg så brennende ønsker
at gøre alle mennesker

til kunstnere, alle anlygsber-
til kunstneriske anlæg og der
og hele verdens skæbne til en
kunstnerisk skæbne, skæbnes
jeg ønske simpel del at
jag med verdens vold og
kræft vil anvendes - a kkep-
-fers af verden, men hvem
kan blive det hvis verden
er lige som mig - hvis mit
ansigt er verdens ansigt -
eller sagt mere lige ud jeg
ønsker at være verden, fordi
jeg indviler inde gælder, hvad
at jeg hvem lever, min
egen på verden og egentlig uden
- for den virkelige verden.
Mit had - klægt had forhold
til kunstlivet er jeg dels
ren og skær misundelse -
propens misundelse - jeg er
ihke mand nok (deraf
også mit selvsøkk problem)
dels og rævel med enhver

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

antikke som repræsentation
for dagen - magten -. Det samme
gælder kunsthistorikere
har er der jo i så vidt
- set op ad juleen for be-
- trænger - oven i købet en
for den forsegler og beskæftige
mig.
Når man op dager at der
meget ofte ligeså sådan
helt subjektive personlige
bevejninger ~~der~~ som ud-
-gangs punkt for en søgning
hvad man
skal være - man klar
over at man ikke har
af stand nok til den pro-
- blematik man behandler
i bevidst er for i invol-
& væk i det af en anden
årsag end den til syne -
- la belønne og det der skulle
være det essentielle - det

er læst, man beviser og -
- så et sådanne skrive
i alle egner sig for publika-
- tion.
Et under forhold på et blad
en mægtig på veje at de
skrive disse ting er at de
ofte som søgning og søgning
by isb. der er kunsten i over-
der går i med mig selv
- det de formuler bevidst
- mig der læser håndkri-
- ger som det er helt
- strid med min natur at
realisere.
I virkeligheden ønske på
at deles i det at opbevare
eller destruere mig selv som
somm kunstner på den
s. m. ved den i det. På det
måte på være kunstner
hvis alle mennesker ~~der~~
virkelig bliver kunstner - så
kunne på højre punkt som
en slags en mater - i jang -

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- Seethr - så skulle jeg end
blivde lidt - og træde for,
med, og mellem dem og
det her, her og her, og
hvil eller hvor jeg i nogle
lyst til.
Og - skal jeg være helt ærlig
sige er jeg vel i virkeligheden
- den jo så splinterede til
- glad med om alle mennesker
- og jeg for udjældte for
dages kunstneriske øjne, så
så længe jeg selv kan på det.
Den er det som man kan
om sorg for man næste tiden
er ind i det her, og jeg mener det
er en selvbeholdende og
blive - social og alle parrede
i mit kunstsyn, så er det
jog som puller hen, fordi Robert
Filliou er det - og han
kender jeg og han er ved
at blive et navn - en autoritet
- det - og så må jeg mere som
han, selv om jeg i mit indre
indtaste måske er af helt
modsat mening.
Og den sidste tid har jeg
ofte spurgt mig selv om
jeg dødte af at den led
- mig om hvem efter de
mand, han udførte besøg
på Døren manden? Hvor
er den selv i et dille?
Og det var jeg nok af
- hunden et spørgsmål
som var ved at stille.
Det ene øjeblik er jeg hos
Robert det andet hos Rein-
holdt, så lidt hos Ben,
så hos Børge, så hos
Rymann, så hos Kapron,
o.s.v. - jeg selv står et
eller andet sted ude,
det kommer mere og mere

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke kunne me ind i varmen.
Om dag er det for snart så
kommer jeg ikke ind i
varmen, men ind i kulden
ind, til det store store kom-
-me kulde rum - og så
farvel be rym melde, farvel
tille ego, farvel mig selv
og de store drømme om
selv stændig hed - de julede -
frihed. så uendelig bød af
Jeg er så uendelig bød af
hæle den ne dunne komedie,
jeg orker snart ikke at spid-
-le med i den mere - måske
harde det vorel noget bedre
om jeg havde drukket mig
i hjert i en flum mande
- spiri dugs bød selvedstuk-
-tion - der havde dog i
der mindste vorel be rym-
-livens.
Jeg ved det, jeg ved det,

Jeg ved det - alt hvad jeg
Papir er for, - og jeg dank-
-ner i livet!
~~ST~~

Paris I. 19-7-72.

Siden jeg er kommet
hjem har jeg simpelthen
ikke bestilt andet end disse
kæmpe skrifter og ganske
Dokument kataloger.
Om og om i egen læse jeg
hvad om Buren - Supper, Ser-
-vice, Robert F. Lillie og del
Reim havde her sagt og mand,
og jeg se dem til Hippand's
Rejntundt monografi som den
store fortjente alen læring.
Hvad er det dog jeg tror
at kunne finde igen
at kunne læse mig 20, hvor-
-for har jeg et så irrationelt,